

Hanna Hellquist. En tryckare på Blue Moon Bar. Samlade krönikor och kåserier.
Albert Bonniers förlag.

Många är vi som på lördagar riktar in oss på Stockholmsdelen av DN och genast läser Hanna Hellquist och Bengt Ohlssons krönikor. Därför är det lite av en högtidsstund att få Hanna Hellquists samlade krönikor inom en och samma pärm med dryga 750 sidor där emellan. Det är en läsning som förändras då man som publik möter alla krönikor i ett enda sammanhang. Min strategi var från början att göra nedslag lite här och där för att sedan skriva min recension. Istället fann jag mig snart vända blad efter blad och läsa varje text i den ordning de kommer. Något händer när krönikorna samlats på detta vis. Hanna Hellquist kallar dem för en dagbok. Själv skulle jag hellre säga roman. Framträder en berättelse, med rörelse från Karlstad, via Göteborg till Stockholm för att ständigt återvända till Värmland där mamma, sambon Göran och pappa bor. En handling som drivs framåt med relationer som blir allt mer komplexa. Pappas död och taxen Ines intåg i Hanna Hellquists liv. "En tryckare på Blue Moon Bar" är som en roman, om liv och död, obesvarad kärlek, vänskap, svek, depressioner, framgångar, djur och feminism. Förstå mig rätt om jag säger att de blir mindre roliga och mer sorgligt allvarliga när man läser dem så här i ett enda svep. I förordet kallar Karin Johannisson hennes skrivande för "ställföreträdande självutlämnande". Det finns något närgånget och personligt att känna igen sig i bland dessa texter som bultar av uppriktighet, värme och skoningslös cynism. Hanna Hellquist säger ofta det där man själv anat men inte riktigt vågat kännas vid att det faktiskt förhåller sig så. Centrum i denna berättelse är föräldrarna och huset på landet. Mot de stora äventyren och resorna är Hanna Hallquist ständigt misstänksam. Hon söker sig tillbaka till de små sammanhangen där också den stora förlusten av pappan finns. Samtidigt har Hanna Hallquist en förmåga att skildra dessa nära relationer med all sin komplexitet. Huset i Värmland kan gott mäta sig med en resa runt jorden med alla de bottenar en relation rymmer. Orättvisor mellan könen finns både i den lilla och stora världen.

Det är så är jag rekommenderar att man läser "En tryckare på Blue Moon Bar" som en hel och fullständig berättelse om livet. Om den ständiga rörelsen mellan att finna och förlora, som vi kallar livet.

Jakob Carlander